

Володимир Лис

Століття Якова

«Коронація слова» створює для вас нову хвилю української літератури — яскраву, різноожанрову, захоплюючу, яка є дзеркалом сьогодення і скарбом для майбутніх поколінь.

*Юрій Логуш,
Голова Правління ЗАТ «Крафт Фудз Україна»,
ініціатор проекту*

Всеукраїнський конкурс романів, кіносценаріїв та п'єс «Коронація слова» був заснований за підтримки бренду найпопулярнішого українського шоколаду «Корона». Головна мета конкурсу — сприяння розвитку новітньої української культури.

Література, кіно і театр обрані не випадково, адже саме ці жанри є стратегічними жанрами культури, що формують і визначають зрілість нації.

Метою конкурсу та його завданням є пошук нових імен, видання найкращих романів, стимуловання й підтримка сучасного літературного процесу, кіно й театр, і як наслідок — наповнення українського ринку повнокровною конкурентоспроможною літературою, а кіно й театр — якісними українськими фільмами й п'єсами.

www.korona.ua

Володимир Лис

Століття Якова

Переможець конкурсу
«ГРАНД КОРОНАЦІЯ СЛОВА»
конкурсу романів, кіносценаріїв, п'єс
та пісенної лірики про кохання
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА – 2010»

 ВИДАВНИЦТВО
КЛУБ СІМЕЙНОГО ДОЗВІЛЛЯ

Харків
2011

ББК 84.4УКР
Л63

Жодну з частин даного видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *IvanouITCH*

Внутрішнє оформлення *Тетяна Коровіна*

ISBN 978-966-14-1502-6 (pdf)

© Лис В. С., 2010
© Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», ви-
дання українською мо-
вою, 2010
© Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», ху-
дожнє оформлення, 2010

НАПРАВДУ ДОБРА КНИЖКА

Засідати в журі літературних конкурсів я, по щирості, не люблю. Нічого хорошого тут немає – доводиться цілими днями перечитувати, за Маяковським кажучи, «тысячи тонн словесної руды», щоб не дати згубитись якомусь невідкритому талантові, а потім ще й роками журитисъ його літературною долею, наче ти в ній і винувата. Тож, коли цьогорічна «Коронація слова» запросила мене в журі ювілейної «Гранд-Коронації» – тільки для попередніх лавреатів, краще з крашого за 10 років конкурсу, – я зітхнула з полегкістю: гаразд, хоч «відкривати» нікого не треба буде! Автори, нівроку, вже знані, «окнижковані», отже, жодної відповідальності – і жодних несподіванок, відповідно, теж...

На щастя, життя без несподіванок не обходить.

Роман «Століття Якова» вразив усе журі в повному складі, без різниці літературних смаків і вподобань. Так буває тільки з направду добрими книжками – вони переконують одразу і найзапекліших скептиків, як жива істота переконує на дотик теплом і пульсуванням кро-ви під шкірою. З'ясувалося, що всі проковтнули рукопис одним духом: життя (чи варто сказати «житіє»?) древнього Якова з поліської глибинки, його любові й війни, злочинства й подвиги, пристрасті й муки несподівано виявились куди захопливішими за кілограми детективів із пригодами зомбі, упирів, ФСБ та інших потвор. Серед засилля сучасного літературного силікону Яків зі своєю сімейною сагою впадав в око, як живий перед манекенів: він був с п р а в ж н і м – йому хотілося співпереживати. Жінки, згадуючи деякі епізоди, скліпували слозу: атож, мелодраматичного в романі чимало, тільки чомусь тому всьому віриш... Чи не тому, що «століття Якова» – це ще й сто повних років української історії, з усіма її – куди там шекспірівським! –